

РЕШЕНИЕ

№ 7176

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8447** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 32838 от 14.09.2022 г. по описа на Административен съд – София - град /АССГ/ от зам- кмет на Столична Община“, чрез юрк. Д. Ц. с адрес за призоваване: [населено място], [улица] срещу Решение № 2946 от 02.08.2022 г., постановено по НАХД № 10332 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 115-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 331980 от 28.03.2018 г., издадено от Е. И. К. – заместник-кмет на Столична община, с което на Р. Г. Г. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (отм.) (НРУПОГТТСО) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът оспорва изводите на районния съд, че в случая неправилно нарушителят е наказан за нарушение по НРУПОГТТСО и в АУАН не е достатъчно точно описана

фактическата обстановка, като излага подробни съображения в тази насока. Счита, че неправилно въззивният съд е приел, че АНО е следвало да приложи Закона за автомобилните превози /ЗАвП/, вместо НРУПОГТТСО. Моли съда да отмени въззивното съдебното решение и да потвърди процесното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът – зам- кмет на Столична община се представлява от юрк. В. с пълномощно по делото, която поддържа касационната жалба. Моли съда да потвърди НП в цялост, като вземе предвид по-благоприятната санкция към момента с изменение на нормативната база, а именно – 50 лв.

Ответникът Р. Г. Г., редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 15.03.2018 г., в 14:50 ч., в [населено място], в трамвай № 11 на столичния градски транспорт, след спирка „Г. път“ и в посока „П.“, свид Н. Д. – на длъжност контрольор по редовността на пътниците в „ЦГМ“ ЕАД, установила, че Р. Г. пътувал без редовен превозен документ, поради което в присъствието на един свидетел съставила против жалбоподателя АУАН № 0331980/15.03.2018 г., в който били отразени обстоятелствата по случая, като актосъставителят подчертал като вярно (както се изисква във формуляра), че става въпрос за пътуване „без редовен превозен документ“, както и за отказ „да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, с което е нарушил чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО“. Актът бил връчен на жалбоподателя Г. на същата дата. Писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили.

Въз основа на съставения АУАН, на 28.03.2018 г., Е. И. К. – заместник-кмет на Столична община, издал и атакуваното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. В допълнение съдът е направил извод, че към датата на извършване на нарушението макар и с ДВ, бр. 9/26.01.2017 г. да е била приета разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 25 от

ЗМСМА, то не е била в сила към датата на приемане на процесната Наредба, поради което на местните власти не е са били предоставени правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, поради което санкционните разпоредби са били в противоречие с нормативен акт от по-висок ранг, а именно чл. 101 от ЗАВП.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Наред с това с текстовата част на АУАН и НП е вменено едно нарушение, а цифрово, са вменени няколко - т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ По този начин за санкционираното лице е невъзможно да разбере колко и кои нарушения му се вменяват, съответно да ангажира адекватно защитата си. Ако са две вменените нарушения, има и нарушение на чл. 18 от ЗАНН, доколкото е определено едно наказание и не става ясно за кое точно нарушение е определеното наказание и защо. Правилно, въззивният съд е приел, че това съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Изцяло се споделят правните изводи на районния съд във връзка с анализа на посочените като нарушени разпоредби и несъответствието им с действащата към датата на нарушението разпоредба, поради което не следва да бъдат повтаряни, а настоящата съдебна инстанция на осн. чл. 221, ал. 2 препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2946 от 02.08.2022 г., постановено по НАХД № 10332 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.